

Cercul de Aur al Islandei

Pe parcursul unei zile în care soarele nu apune niciodată, Islanda se dezvăluie ca un El-Dorado pentru căutătorii de inedit: gheizere, ghețari, cascade și vulcani.

De Diana-Florina Cosmin

Dacă Islanda ar fi un produs, cu siguranță nu s-ar încadra în categoria bunurilor de larg consum. Dimpotrivă, ar fi unul rafinat, pentru cunoscătorii sofisticăți în materie de destinații inedite și, cel puțin până la criza din 2008, pentru cei dispuși să plătească prețuri demne de unul dintre cele mai ridicate niveluri de trai din lume. Îndatorată și puternic lovită de criză, Islanda își întâmpină oaspeții din 2009 cu un curs de schimb mai „prietenos”, la mai puțin de jumătate

din valoarea coroanei islandeze în 2008. De la 90 de coroane la un euro, moneda europeană echivalează acum cu aproape 170 de coroane, iar un leu cu 41 de coroane.

Ingi Sverrisson, manager al companiei locale Touris, privește partea plină a paharului, considerând perioada de criză din ultimele șase luni o mană cerească pentru dezvoltarea turismului islandez. „Cursul de schimb s-a prăbușit, economia e îndatorată, dar numărul de rezervări pentru Islanda e semnificativ mai mare decât anul trecut pe vremea asta”, afirmă cu o oareca-

re satisfacție Sverrisson. Pe o hartă pe jumătate cât cea a României, într-un perimetru doar puțin mai mare decât al Bucureștiului, cinci puncte descriu un cerc imaginar care cuprinde câteva dintre cele mai inedite locuri din lume. Traseul a fost botezat Cercul de Aur, este cel mai popular circuit turistic din Islanda și include: cea mai mare cascadă din Europa, cel mai vechi gheizer din lume, valea formată de mișcarea plăcii tectonice eurasiatice și a celei nord-americane, un ghețar și un lac de culoare acvamarin intens, din inima unui crater vul-

canic. Toate pot fi admirate de aproape, în doar jumătate de zi.

Anual, aproximativ 500.000 de turiști străini (cu 200.000 mai mult decât populația totală a Islandei) calcă pe iarba verde-crud a insulișelor situate puțin mai jos de Cercul Arctic. „Cercul de Aur al Islandei” are ca punct de pornire capitala vikingă Reykjavik (ce concentrează de altfel peste 60% din populația totală a Islandei) și un preț de aproape 80 euro de persoană. În ultimul deceniu, numărul turiștilor a crescut cu 5% în fiecare an.

Primul punct de pe circumferința Cercului este cascada dublă, de 70 metri lățime, Gullfoss (în islandeză „Cascada de aur”), cea mai întinsă din Europa. Plimbarea pe platoul stâncos dintre cele două niveluri ale cascadei este cu adevărat spectaculoasă, dar se poate transforma într-o adevărată aventură în zilele cu vânt. Apa în cădere de la o înălțime de 35 de metri, combinată chiar și cu cea mai slabă adiere de vânt, nu menajează deloc hainele și camerele foto ale turiștilor. Des utilizata sintagmă „duș rece” capătă în acest loc o dimensiune cât se poate de practică. O poveste islandeză, greu credibilă ce-i drept, susține că Gullfoss a fost la un moment dat țin-

ta unui proiect hidrotehnic de anvergură, abandonat datorită protestului unei fiice de fermier care a amenințat că se va arunca în apele involburate ale cascadei.

CONCERT ÎNTR-UN VULCAN. După „duș”, următoarea oprire figurează în enciclopedii în dreptul cuvântului „gheizer”. Geysir este localitatea care a dat substantivul și locul unde fenomenul natural,

purtând același nume, poate fi admirat la el acasă. Deși „Geysir” cel original, care aruncă apă fierbinte la o înălțime de 60 de metri, se manifestă mai rar, zona este împânzită de alte gheizere, între care „vedetă” este Strokkur. La fiecare zece minute, Strokkur începe să fiarbă, energia se concentrează într-o bulă imensă de apă și în final se eliberează sub forma unui jet de 31 metri înălțime. Dacă după primele două opriri

Trei căsuțe islandeze
din secolul XVII

cei 80 de euro plătiți pe bilet încep să pară o investiție înțeleaptă, ceea ce urmează – un vulcan și un ghețar – îi dublează pe loc valoarea.

Cu o vechime de 3.000 de ani, vulcanul Kerid s-a surpat formând un crater cu un lac vulcanic în mijloc. Curentul de pe buza craterului face Gullfossul să pară doar o briză de vară, dar cei suficient de siguri pe propriile picioare se pot apropia de abis pentru a admira o priveliște ce îți taie respirația: 55 de metri până la o apă de un puternic albastru acvamarin. Momentul de glorie al locului rămâne vara lui 1987, când celebra cântăreață islandeză Björk a susținut un concert pe o plută,

nile mai sigure, de până la 600 metri grosime, se organizează pe timp de iarnă plimbări cu jeepuri special echipate.

ÎNTE EUROPA ȘI AMERICA. Ultima oprire din Cercul de Aur este și cea mai impresionantă. Parcul Național Thingvellir, patrimoniu UNESCO, a găzduit cel mai vechi parlament din lume și este locul unde „dansează” plăcile tectonice ale celor două continente – Eurasia și America de Nord. Mișcarea plăcilor are efecte vizibile cu ochiul liber – de la crăpături pline cu apă cristalină (în cea mai mare dintre ele, Penin-gagja, se aruncă monede, ca să aducă noroc!), până la adevărate canioane (precum

Cei cărora Gullfoss le-a deschis apetitul pentru căderi de apă impresionante se pot abate din drum pentru a admira alte două cascade celebre: Skogafoss și Seljalandsfoss, ambele cu o înălțime de 60 de metri. În zilele cu soare, Skogafoss este locul ideal pentru „vânătorii” de curcubeie, ca și pentru cei care cred în poveștile „saga” islandeze și vin să caute un legendar cufăr cu aur îngropat în peretele cascadei. Deși pare doar un mit, muzeul lui Tomasson se mândrește cu un mâner antic, din aur masiv, care s-ar fi desprins de cufărul cu aur atunci când căutătorii de comori au încercat să îl tragă afară din cascadă. Cât despre Seljalandsfoss, aceasta nu ascunde ni-

în mijlocul lacului, cu spectatorii așezați pe buza craterului. Deși excentrică, ideea a avut și o susținere științifică, acustica vulcanului permițând desfășurarea concertului în absența oricăror amplificatoare de sunet.

Înainte de plimbarea pe valea care desparte Europa și America, penultimul popas este ghețarul Sólheimajökull, întins pe o suprafață de 42 km pătrați. Peisajul este pe cât de măreț, pe atât de fragil. Realitatea din spatele fotografiilor este tulburătoare: din cei aproape 11.400 km pătrați de ghețari cât are Islanda, 30 (aproape cât întregul ghețar Sólheimajökull) se tocesc încet, dar sigur, an după an. Ghețarul din Cercul de Aur nu face excepție, se retrage câte 100 metri pe an, volum ce se va transforma în timp într-un lac glaciar. Cu toate acestea, amatorii de senzații tari pot fi fericiți – pe porțiu-

Almannagja), pe care turiștii se pot plimba în voie. Pe lângă cele cinci puncte principale ale traseului, cercul ascunde și alte surprize. Printre acestea, Skogar, un sat pitoresc din mijlocul pustietății, unde se poate vizita un muzeu popular în aer liber. Treisprezece căsuțe islandeze de acum trei sute de ani, o bisericuță, o școală veche și un muzeu cu peste 6.000 de exponate, toate aparțin lui Thordur Tomasson, un localnic care și-a dedicat 80 din cei aproape 90 de ani din viață străngerii de obiecte islandeze rare. O vizită la muzeul său este de fapt un bilet la un „one-man-show” cu zeci de povești islandeze inedite, detalii istorice relatate cu haz și chiar interpretări ad-hoc la instrumente muzicale tradiționale. „Am strâns artefacte de când mă știu iar muzeul, pe care l-am deschis în 1949, reprezintă toată viața mea”, afirmă mândru Tomasson.

ciun sipet cu comori, dar permite celor care nu se tem să facă puțină echilibristică pe stânci alunecoase, accesul în spatele căderii de apă.

Întoarcerea în Reykjavik se face după ora nouă seara, pe un soare strălucitor, tipic pentru vara islandeză. Un soare care va continua să strălucească și la 12 noaptea sau la 3 dimineața. Turiștii pot continua sejurul cu încă o zi sau chiar o noapte la „Blue Lagoon”. Nu în „laguna albastră” din filmul cu Brooke Shields, ci în singurul spa geotermal din lume, cu apă bogată în minerale, cascade, plaje cu nisip negru și lavă vulcanică. La plecare, cel mai original suvenir costă cinci euro și vine ambalat sub forma unei conserve cu „Aer proaspăt islandez de la munte”, asemănător cutiilor de ananas de pe tarabele din Oborul bucureștean. În Islanda, chiar și „aerul recesiunii” este de lux. **S**